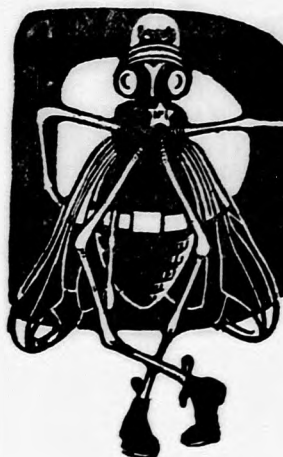

VOL. 26. ÉV.

1928 február 1.

DETROIT, MICH.

DONGÓ

1060—25 STREET, DETROIT, MICH.
ÁRA EGY ÉVRE 3 BETEG DOLLÁR

NO. 3. SZÁM.

A háborura készülő Európa

Segítsünk, mert már kérnek

A magyar egyletek figyelmébe!

Idestova egy éve tart a bányász-sztrájk. Több százezer ember munkanélkül és télviz idején nélkülözéseknek van kitéve. Közöttük sokan nyomorognak, mert sem rendes lakásuk, sem ruhájuk, sem élelmiszerük nincs. Emellett egyes helyeken sajnálatosoknak és üldözéseknek is ki vannak téve.

Egyik helyen a bányásztelep vizét zárták el előlük, s patakokból és hevenyészve ásott gödrökből szerzik a vizet. Másutt kiszórták őket a kompániaházakból, vagy lebontották fejük feül a kompánia vityillót és sátrakban, ütött-vétett bódékban laknak. Még a kompániastórt is bezárták előttük, hogy élelemhez se juthassanak, pedig sok helyen a kompániastór révén vették tőlük vissza keservesen megkeresett bérüket.

Ezeket én a hozzám, illetve a Szövetséghez érkezett levelekből tudom. Nemcsak a befizetések elengedését kérik a nyomorgó bányászok, hanem előleget kérnek abból a haláleseti segélyből, amit haláluk után özvegyeinek és árváiknak kellene kapni.

Ahol ekkora a nyomor, ott segélyre van szükség és segíteni kell!

A sztrájkoló bányászok között ezer számra vannak magyarok és egyleti testvérek is. Ezeken nekünk, magyaroknak és magyar egyleteknek kell segítenünk.

Amerika szive nagy és mindig kész a segítségre, s rendszerint közadakozás útján történik a segítség. De az is tudott tény, hogy a gyűjtések nem minden centje jut el odáig, ahol segítene. A rendszertelen, mindenfelé folyó gyűjtésekből kevesebb jut a nyomorgóknak, mint amennyi kézen-közön elvész.

A magyar bányászok segítségét vegyék kezükbe a magyar egyletek. Tudomásom van róla, hogy egy magyar telepre még maig, — tíz hónap után — sem jutott egy cent segély sem. Ki segít ezeken, ha nem mi?

Azt tanácsolom tehát és arra kérem a Verhovay, Szövetség, Rákóczi és Ref. Egyesület vezetőit, hogy azonnal alakítsanak meg egy közös gyűjtőbizottságot, mely kezdje meg a gyűjtést a saját fiókjainál és ahogyan gyűlik a pénz, azt azonnal folyósítsák oda, ahol legnagyobb rá a szükség.

Ehhez a közös akcióhoz csatlakozzanak a többi magyar egyletek is. A négy testület tisztikara garancia arra, hogy minden beérkező cent segélyre lesz fordítva. A velejáró adminisztrációs költséget fedezzék a testületek, a munkát pedig ingyen kell végezniük az illető tisztviselőknek.

A Szövetség tisztikara a saját osztályainál már megkezdte ugyan a gyűjtést, de semmi sem áll útjában annak, hogy csatlakozzon a közös akcióhoz. Biztos, hogy a magyar sajtó is megadja a legnagyobb mérvű támogatást és ily módon sikeres lesz a segítség.

Ne csak szónokoljunk a testvérsegítésről, hanem gyakoroljuk is azt és pedig azonnal.

WALKÓ JÁNOS,
a Bridgeporti Szövetség titkára.

VEGYES HIREK

New Yorkba megérkezett a Kossuth-szobor. Most már csak az van hátra, hogy ennek örömeire verjük egymást alaposan fejbe.

Trotzkijt és ellenzéki társait száműzték Szibériába. Szóval: a cároktól mégis csak tanultak valamit a kommunisták.

Goethals tábornok, a Panama-csatorna világhírű építője meghalt. Emlékét megőrzi majd a világ legnagyobb mérnöki teljesítménye.

Hoitsy Pál, a hírneves magyar tudós, a legkiválóbb magyarok egyike meghalt Budapesten. H a t a l m a s eszével, nagyszerű munkálkodásával rászolgált arra, hogy kegyelettel őrizze meg emlékét minden magyar ember.

Serédi Jusztin, az új magyar hercegprimás, megérkezett Magyarországra és Budapesten az ősi királyi hintón parádéztatták. A deákii cserepező fia királyi hintón Magyarországon! Hát mégis csak mozog a föld.

A magyar hetilapok egyesítéséről még mindig csak beszélgetnek. I g a z a van a "Bridgeport"-nak, hogy itt nem beszélni, hanem cselekedni kell.

Molnár Ferencet hetekig ünnepezték New Yorkban s a nóta végén egyes amerikai lapok ki-nevezték őt "francia színműirónak".

Az amerikai magyarok mindenfelé panaszkodnak a viszonyok mostohasága miatt, de azért mindenfelé olyan vesztül táncolnak a farsangon, mintha csak fenéki tejfel lenne itt minden.

Huszonötödik évét tölti be a jövő számmal a Dongó. Nagyon megérdemelne huszonötöt.

H. E. VARGA

ÜGYVÉD ÉS JOGTANÁCSOS
541 Society for Savings Bank Bldg
Cleveland, Ohio.
Cherry 8092

VIDÉKI KRÓNIKA

AKRONBAN az egyik magyar háznál három burdos lakik. A két burdos, a háziasszony meg a miszter rufmáriást játszottak, a harmadik burdos pedig az "aptészen" nyögött, merthogy fájt az egyik első foga, sőt meg is lódult egy kicsit. Mialatt a rufózók erősen szoritották a kártyákat, a fogfájós bodi levánszorgott az "aptészről", elment a konyhába és ott szuszogott, akárcsak a kocsolai bába.

Elmult csaknem egy óra és a fogfájós még mindig a konyhában volt. A kártyásoknak végül is feltűnt a dolog s a házigazda kiment a konyhába egyrészt azért, hogy megnézze a bodit, másrészt pedig egy kis nemzeti löre irányában, mert rufmáriást se lehet sokáig játszani szárazon.

A gazda csodálkozva látta, hogy a fogfájós bodi a tükör előtt áll és a fogával bajlódik. Rákiáltott tehát, hogy mi a fészkes fülemilét szuszog már annyit a konyhában. A bodi erre módosan bekullogott a kártyásokhoz és leült ott egy székre. A gazda is beállított a boros kancsóval, odatette az asztalra és mialatt a többiek azon nézelődtek, hogy melyiküknek van "durkmars" kártyája, egyszer csak nagyot nyikkantott a fogfájós bodi. A kártyások hirtelenül odapillantottak és akkor vették észre, hogy a házigazda ügyesen kirántotta a bodi fogát.

A fogfájós bodi ugyanis jó erős cérnát kötött a fogára s azzal bajlódott olyan sokáig a konyhában. Mikor azután a

házigazda bezavarta, a bodi úgy ment be, hogy a cérnaszálak ott lógtak az agyaráról. Mivel pedig a házigazda harangozó volt az óhazában, a lógó cérnák láttára elfogta a vágy és alaposan meghuzta a lelógó harangköteleket, vagyis jobban mondva a bodi agyaráról lelógó cérnaszálakat. És kijött a fog egy rántásra. A bodi kétszeresen boldog volt, mert megszabadult a fájós fogtól meg a fogorvosi költségtől.

A west virginiai Burk-on az egyik miszisz igen elkeseredett, mert a "szuper" nem köszönt neki, pedig ott az a divat, hogy a "szuper" szeret köszönni a misziszeknek. Szóval nagyon fájt a miszisznek, hogy éppen csak neki nem köszönt a "szuper." No, de gondolta, majd köszön az neki is. Egy napon, mikor a "szuper" hazafelé ment az irodából, elébe küldte a miszisz a fiát, hogy hívja be, mert beszélni szeretne vele. Be is ment a "szuper" és tolmács utján megmondta neki a panaszt a miszisz. A "szuper" megígérte, hogy ezután neki is köszön és a miszisz nagyon boldog lett. Rögtön le is vette fejéről az abroncsot, amit fejfájás ellen hordott. Olyan boldog volt a miszisz, hogy a miszterének is eldicsekedett este: "No, mán nekem is fog köszönni a szuper".

Most ha a misziszt kendőben látják, tréfásan megkérdezik tőle:

— Mi a baj, talán megint nem köszön magának a szuper?

Uniontown-ban keresztelő volt. Egy miszter nem volt ugyan hivatalos a keresztelőbe, de mivel ott volt a kedves komája, hát ő is benézett. A hivatlan koma füle hamar megmelegedett a holdvilágtól és kijelentette, hogy jó lenne táncolni. A kedves koma erre felajánlotta a "karé"-ját, hogy azon hozzák el a muzsikusokat. Elmentek a komák a zenészekért, de mivel tulságos széles volt a kedvük, hát azt hitték, hogy csak nekik van engedélyük az egész Uniontownban s azért elfogták az egész utat. A muzsikusok úgy megijedtek, hogy kiugráltak a kocsiból.

Mikor azután megérkeztek a házhoz, az egyik koma kinyitotta a "karé" ajtaját és beszólt a zenészeknek, hogy "no gyertek ki"! De bizony nem mozdult ott senki. Csak egy hegedü meg egy nagybögő busult a kocsiban. A meglépett zenészek gyalog tették meg az utat, de eltévesztették a numerát és a harmadik házban keresték a keresztelőt. A vendégek jót nevettek a két kedves komán, akiktől még a muzsikusok is megszöktek.

Andó János magyar ember,
Aki garast foghoz nem ver;
Megbecsüli a vendéget,
Akár magyar, akár német.
Ki elkerül Toledóba,
Menjen hozzá egypár szóra;
Mert hát szóból ért az ember,
Legkivált a magyar ember.
421 Whittemore St., Toledo, O.

Záhm Palinál Buffaloban
Van ám gyógyszer bőven;
Meggyógyulhat, kit forgatnak
Ágyon lepedőben.
Nézzen be hát hozzá bátran,
Aki szomjas, éhes;
Záhm Palinál hamarosan
Ujra emberré lesz.
223 Katherine St. Buffalo.

CSER LAJOS

8126 W. JEFFERSON AVE.,
Detroit, Mich.

Kapható nála: szivar, dohány, cukorka, kés, borotva, pápaszem, pipa, játékszerek és revolverek. Akinek munició kell ebben a száraz világban, hát csak szóljon neki. Vidékről érkezők keressék fel üzletét.

— KEC SOLÁS —

Tudva van az messzi vidéken, hogy New Brunswick városa tele van szebbnél szebb magyar lányokkal; ez már egyszer szent.

Tudják ezt mindazon a vidékeken is, ahol az itteni legnagyobb egyletnek fiókjai vannak; pedig jó sok van ilyen.

Ezért aztán, mikor az egyletnek közeledik a nagy konvenciója, ennek a konvenciónak nem kis aggodalommal néznek elébe a vidéki delegátusoknak a feleségei.

A delegátusok nejei nem igen örülnek, különösképen az olyanok, akiknek a férje még jóvágásu ember-számba megyen.

— T! aztán a fene megesz téged, ha Brunswickon "elkecsolsz" valakit, — mondja a feleség jóindulatulag.

— Ugyan édes anyjukom.

—Vagy téged kecsol el valaki.

—Ugyan, ugyan édes anyjukom.

— No-no.

Ilyen szóváltások folynak közöttük, mielőtt a delegátus utra kelne, hogy egyletének ügyeit a konvención méltóképen képviselhesse.

A delegátus aztán megérkezik New Brunswickra, s itt szépen fogadják. Arra már van gondja az egylet itteni vezetőségének, hogy ezek az emberek semmiben hiányt ne szenvedjenek. Közös vacsorát kapnak az athléták klubjában, ahol összismerkednek egymással és elbarátkoznak. Éjjeli szállásukról is gondoskodva van. Nem szállodába helyezik el őket, hanem leginkább jobbfajta magánházakhoz osztják be őket.

Ezt a bizonyos delegátust is például a Tókákéhoz osztották be lakásra. A Tóka Pál bácsiékhöz. Tókáké pedig mindenkor tudják, mi a magyar vendéglátás s ehhez képest bántak is vele.

Lefekvés előtt megmutatták neki a szobáját, bekészítették neki az ébresztő órát, előkészítették a törülközőt, mi egymást hogy a vendég teljesen otthonosan, jól érezze magát.

— Ha pedig éjszaka majd ki kellene menni, — mondja neki Pali bácsi hát tudja már... majd csak akkor erre menjen.

Es megmutatta neki a fürdőszobát. A delegátus igen meg volt elégedve mindennel, köszönte a szíveséget,

jóccakát kívánt és bevonult a szobájába. Ott bent szépen levetkőzött, megimádkozott és lepihent.

Szép nyári éjszaka volt akkor: sötét volt, de jó meleg.

A delegátus jóízűen elaludt.

Hogy medig aludt, meddig nem? az most nem tartozik ide, csak az a fő, hogy egyszerre arra ébredt fel, hogy neki alighanem ki kellene menni. Ébrenlétében erről még inkább megbizonyosodott. De még mennyire ki kell neki menni. Sötét egyenesen azonnal.

— Kicsit zsiros volt az a gulyás, amit az este ettem, gondolta magában és hirtelen rántotta magára a gunyákat, hogy megyen ki.

Jól van ám, de hova? merre?

Merre? — hiszen megmutatták neki az este az ajtót.

Hiszen ha ezt magtalaná! most kelt fel az álból s jószerint azt sem tudja: otthon van-e vagy máshol.

Lép egyik ajtóhoz s hallja, hogy bent hortyog valaki.

— No, ez nem az.

Megy a másik ajtóhoz s hallgatózik. Nyitná is már, de mikor a keze a kilincshez ér, belülről női hang halatszik:

— Ki a'?

A delegátus elugrik. Néz széjjel: már most mit csináljon?

Hogy találja ő meg a szobát, ami neki kell?

Ám közben érzi, hogy nincs is igen sok ideje keresgélni, mert ha sokáig tétovázik, hát... jobb arra nem gondolni.

Nagy elhatározással egyenesen nekivágott a lépcsőnek, amelyik lefelé vezet a földszintre s onnan ki a szobába.

Le is ért minden veszedelem nélkül s mikor már kint volt az udvaron s kissé a sötétben tájékozódni tudott, egyenesen az udvar végébe sietett s ott a palánk mellett... tetszik tudni mit kerteljünk? emberi dolog az ilyesmi... szóval lekukorodott a kerítés mellé.

Alig ül ott egy pár másodpercig, hát majd a halálos nyavalya kiütötte az ijedségtől. Hátulról egy nagyfene valami vagy valaki? a két szőrös karjával csak átöleli a nyakát. A delegátusnak.

— Szent halál! ki lehet ez? — gondolta megdermedve, mert a világ

minden pénzéért sem mert volna megmoccanni.

Gondolkozott: csak nem valami leányzó illetlenkedik vele?

Eh! nincs azoknak ilyen szőrös karjok! de egyébként is az illető oly nehéz volt akár egy borju, s ahogy ránehezedett, majd belenyomta a fübe ott ültő helyiben. A delegátust.

De egy szó nem sok, annyit sem szólt. Ehelyett érzi ám, hogy az illető elkezdni nyalni az arcát. A delegátusnak. Szép nagy, hosszú, sima nyelvével nyalogatta.

Hát kutya volt! Most már a delegátus rájött, hogy kutya az illető.

De még mindig nem mert felállani, mert nem tudta, miféle szándéku állattal van dolga. Mert van olyan kutya, hogy addig nem bántja az embert, míg az nem mozdul, de ahogy megmoccan, mindjárt belekap.

Elkezdett ennél fogva beszélgetni hozzá:

—Kutyuskám! hej dogi, dogi! nájsz dogi! nem bántol ugye-e? ne is bántásál, ládd, én se bántalak téged.

S addig beszélgetett neki, hogy a kutya csakugyan leszállt róla s elkezdett előtte fickándozni. Szörnyüség nagy barom állat volt, — a szomszéd-beli Bucsek hentesnek a kutyája. Ám Nem vét az még a légynek sem s a delegátust is csupa barátságából nyalogatta meg. Biztosan tudta, hogy vidéki s egy new brunswicki eb hogyan mutassa meg a vendégszeretetét más képen, mintha átöleli és megnyalogatja.

— Lám, lám! — morfondírozott a delegátus — az asszony odahaza attól fél, hogy itt a lányok megkecsolnak, pedig a kutya kecsolt meg.

És megveregette a Bucsek kutyájának buksi nagy fejét, óvatosan felballagott vissza a szobájába.

(A new brunswicki Magyar Hírnök-ből)

D. B. STONE

Magyarul beszélő angol ügyvéd

822 Leader-News Bldg.,

Cleveland, O.

a Superior és E. 6-ik utcák sarkán.

Tel.: Main 7090 és Central 1388

Hegedüs Pál

KÖZJEGYZŐ

517 RIDGE ROAD

LACKAWANNA, N. Y.

Ellátja mindenkinek ügyes-bajos dolgait. Kiállít okiratokat, pénzt küld és elad hajójegyeket minden vonalra. — Aki pedig nyakmervedésben van, az kaphat nála bedörzsölésre finom olajat.

LEVÉL A BARÁTOMHOZ

Irta: SIMON ISTVÁN

KEDVES BARÁTOM!

A vagyoni viszonyaim iránt érdeklődöl? Meg, hogy gondolok-e néha-néha rád, mert Te hü barát vagy? Hát ide figyelj!

Harmínkilenc és fél fokos lázam van. Mit kezdjek én evvel a csekélységgel? Tudom már. Hajnalig kicsinálom negyvenre. Mert Te, aki mindig biztatsz, hogy meggyógyulok, legjobban tudod, hogy az én betegségem gyógyíthatatlan. Nos, hát az ilyen nyavalyás emberhez az illik, ha legalább is negyven fokos láza állandóan van. Ha nincs, legyen. Min kezdjem, hogyan csináljam? Ezen töprengtem éjjél óta. Végre határoztam. Előkaptam a jó görcsös somfabotomat, ki-osontam vele az udvarra, körülnéztem s látván, hogy nem látok senkit, nagyot kanyarítottam a bottal a híg levegőben, azzal a szándékkal, hogy jól fültövön vágom magamat. Gondoltam: ettől vagy jobblétre szenderülök s vége lesz minden kinomnak vagy megjön a szükséges fél fok a negyvenig. Nem jól gondoltam, mert a szomszédom fordult fel helyettem, de mellettem. Őt ütöttem vakszemen. Nem tudom, hogyan került a botom járásába. Imádkozni jött vagy tyukot lopni? Sejtelmem sincs róla. Szépen összeszett, én pedig visszatértem ide a szobámba. Mert nem ért az egész semmit. Nem azért, mintha az ütést sajnálnám, hiszen kellett ez a szomszédnak is, hanem azért, mert a lázamat se bírta felemelni a kis história. A hőmérő csalhatatlanul mutatta ezt.

Ujra kimentem a szomszédhoz. Élt. Gyorsan a kezébe nyomtam a botomat, s biztattam, hogy ugorják fel és üssön most már ő engem. Evvel sem értem semmit, mert felugrott ugyan a szomszéd, de mindjárt szaladni is kezdett s egy-kettőre átvette magát a kerítésen.

Ujra itt maradtam hát teljes elhagyatottságban a rongyos harmínkilenc és fél fokommal.

Megint bejöttem ide a szobába s a vakablakban véletlenül megleltem azt az öt darab töltöttkáposztát, amit az ápolóm gondosan elrejtett előlem, hogy meg ne egyem. Miért ne egyem

meg? — gondoltam magamban. Azért, mert nem szabad? Csak azért is szabad.

Megettem mind az ötöt. Csak úgy hidegen. Na most megesz engem a fene, gondoltam. Dehogy evett! Csak kirázott a hideg. Ugy kirázott, hogy majd leestem az ágyról. De azért azt tisztán láttam, hogy Szodrai, a felszemű mézárós, három borjubendőt csapott le az asztalomra. Olyan kívánatosak voltak, hogy azonnal kérődzni kezdtem. De ezt sem folytathattam zavartalanul, mert egy kislány ugrott be hozzám s elkezdte szavalni: "A bátyám arra kéri, arra kéri, arra kéri"... Nem tudta tovább mondani. Én fejeztem aztán be, mondván: "Harakiri, harakiri, harakiri!" S már kestem is elő a jó éles késemet, mert megértettem, hogy a kislány bátyja, a mézárós, arra kér, hogy dobjam ki a rossz gyomromat és tegyem a helyére a borjuét. Rendben van, mert nincs igazsága Voronoffnak, aki azt állítja, hogy csak a majomé forrad hozzá az emberhez. Forrad a birkáé is. Ez az új forradalom.

Sutty! Benyomtam a kést a paplan alá, mire rettenetesen elnyávogta magát a kis macskám, amely a hasamon feküdt kunkorékban, hogy szokása szerint melegítsen. Most nem vettem szegényt észre. De a szurást sem, mert a macska szaladt el vele.

Rohantam a hőmérőhöz, a hónom alá csaptam s nemsókára konstatáltam, hogy nincs ott. Ellenben a macska onnan pislogott rám. De irtóztató módon, ijesztően, rémesen. Soha ilyet! Ki akar mulni! Én is. Örülj! Örökölsz. Reád hagytam mindenemet. A végrendeletemet megleled az ötvenharmadik patkánylyukban, Finnország felől számítva. Ne félj, nem rágták el a patkányok! Bádogtokban van. De nem a saját portámon, hanem valamelyik szomszédom háza falában. Elfelejtettem, hogy melyikében. Nagyon alant. Egy arasznyira a csepögőhöz. Keresd meg! Ha talán már tapasztották és ráadásba be is meszelték azt a lyukat, ásd ki minden szomszédom házának a falát az utca felől! De legyen nálad pisztoly is,

hogy ha rád lőnek, visszalőhess! Csekély hálám jeléül hagytam rád a vagyonomat, amit csekély fáradsággal birtokodba vehetsz.

Nekem most már mindjárt kámpec! Na Isten veled és a pizai ferde torony egyenesjárásu harangozója!

A koporsóm fölött ne zokogj sokáig, mert az olyantól fel szoktam támadni!

Ölelne, ha tudna hü barátod:

PECER ISTVÁN

U. i.: Megyek is mán!

A PESTI UR

Lepényesből egy menyecske felment Budapestre baromfit árulni. Gyönyörűsége, kívánatos menyecske volt. A vonaton szépeket mondott neki egy harminc esztendő körüli nagybajuszu, csinos fekete ember. Elbeszélgettek egész Pestig. Pesten pedig szolgálatkészen segített neki csomagokat szállítani a piacra. El is adta a férfi segítségével mind a baromfit háromszázhatvan pengőért a lepsényi menyecske. A jó vásár öröme engedet a hívó szónak a menyecske és elment mulatozni az ismeretlen, szép bajuszu, feketeszemű budapesti férfival. Etek, ittak, azután éjjel felé elmentek közösbe egy budapesti szállodába.

Reggel boldogan ébredt fel az aszszony, de bizony a férfit nem találta sehol. Eltűnt az, mint a kámfor. De ez nem lett volna baj, hanem veletlenül el a menyecske háromszázhatvan pengője.

Nosza, szaladt a szegény menyecske a budapesti rendőrséghez s zokogva panasolta el az ő nagy baját. Vége a szerelemnek, — keseregte — de vége a háromszázhatvan pengőnek is. A rendőrség megindította a nyomozást, hogy keresse a csalót. Szegény asszony csak azt sóhajtott az egész uton hazafelé:

— Mit fog mindehhez szólni az én hites uram?!

DOMBY M.

8021 Holton Ave. Cleveland, O.
A leghiresebb magyar muffoló Clevelandban, aki még a holdvilágot is elmuffolja. Még pedig ha kell, akár Piripócsra. Telefonáljon: Pennsylvania 502-J.

MAGYAR
TEMETKEZÉSI
VÁLLALAT
ÉS KOPORSÓ RAKTÁR
Temetkezéseket elvállal a legfenyesebbtől a legegyszerűbbig a legjutányosabban

BICZÓ FERENC

8027 WEST JEFFERSON

Detroit, Mich.

TELEFON: CEDAR 0175.

Szuszog Palya LEVELE AZ ÓKONTRIBA

Kelt betses Levellem gyászton Pa. vizkeresztkor kedves egy lyó Párom bortsa kívánom az felséges uristentül, hogy friss lyó egészségbe tanájjon e za Pár sor irásom. Oszt most mán arrul is tutósitolak, hogy itt kutya hideg idők járnak, aki nem ártana, ha legalább disznót lehetne ölni. Dehogy nincs kinek hát csak egy font számra veszem itt a szalonát. Arra vagyok kíváncsi, hogy hány font zsir lett a zártánybul, akit öltetek oszt mijjen vastag vót a szalonája. Azutég meg hogy mennyi kolbászt csináltak, mer tavaszkor hazamék oszt kolbászt szeretnék kávézni.

Itt most igen rosszul mén a világ sora, mer keveset dógozunk. Mahónap mán nem is érdemes ide gyünni, mer itt csak annak van jó dóga, aki milijonyos vagy pájinkát főz. Oszt hogy én se milijonyos nem vagyok, se pájinkát nem főzök, hát csak küzködök itt, akár a káposzta hus nélkül. No, de még két lóra valót kidógozok itt valahogy, oszt akkor megyek innen, mer nem szeretnék idegeny föld alá kerülni. Oszt ha a farsangon tánc lesz ott, hát csak ne sokat táncojj a komával, mer annak mindég mászon jár a zesze, hogy drótoznak meg aszt a hamis fejét.

Most mán bézárom betses Levellem oszt tisztellek csollakollak a gyerekekvel együtt

szerettet hü Párod az hideg sir
bézártáig gut bály

PALYA

Oszt ha porcijót fizetsz a jedző urnál, hát ne adj neki rájadást. Mer a jedző ur is nagy kutya, követem alássan.

Franklini figurák

FRANKLIN-en az egyik bodi nagy bevásárlást csinált karácsony előtt. Vett pedig három női alsóruhát összesen tizenkét dollárért. El is ment egy helyre és át akarta adni az ajándékot a miszisznek, de a miszter megpedzette a dolgot és kitéssékeltte a bodit a bugyikkal együtt. Szomoruan ment a bodi egy másik helyre, ahol szintén otthon volt a miszter és így a bodi szó nélkül ott hagyta az ajándékot. Másnap azonban visszaküldte neki a bugyikat a mérges miszter és megizente neki, hogy leüti az egyik sonkáját. A boditól azóta nem tanácsos megkérdezni, hogy mikor vesz karácsonyi ajándékot.

A karácsony öröme ugyan csak belenézett az egyik miszisz az ünnepek reggelén a holdvilágos üvegbe. Félt is a miszisz, hogy ha észreveszi a misztere a holdkóros állapotot, akkor alapos karácsonyi ajándékot kap tőle. Arra kérte tehát a komáját a miszisz, hogy vigye őt el a szomszéd városba. Ott is töltötte az ünnepeket a miszisz s mikor hazament karácsony után, erősen megfogadta, hogy nem néz többet a holdvilágos üvegbe.

Elment a franklini miszisz megnézni az ujszülöttet, a kinek a keresztanya lesz. A komaság öröme azután úgy felöntött a konty alá, hogy mikor hazafelé ment, nem tudta megtalálni a házát. Addig tapogott ide meg oda, hogy egyszer csak beleesett egy farakásba. A boldog komaaszonyt azután vőfélyek kísérték haza. No, de hát egyszer volt Budán kutyavásár, meg komaság sincs minden nap.

"Samu" megszólal

K. Nénik és Bácsik! A multkor azért nem szóltam semmit, mert tudom, hogy most farsang van és ilyenkor a tánc az első. De most mégis megszólalok, mert olvastam az ujságokban, hogy nincs enivalójuk meg ruhájuk a sztrájkoló bányász bácsik gyerekeinek. Arra kérem tehát a magyar néniket és bácsikat, hogy akiknek telik, azok segítsék ezeket a szegény gyerekeket. Én most elmegetek ujságot árulni és amit kresek, azt elküldöm a bányász gyerekeknek.

Olvasták a nénik és bácsik a Dongóból, hogy február 15-én huszonöt éves jubileuma van a Dongónak. Nem is gondoltam volna, hogy már 25 esztendeje küzködik édesapám a Dongóval. Tudom azt, hogy sok bácsi hátralékban van most a Dongónál és azért arra kérem a hátralékos bácsikat, hogy küldjék be az előfizetést, mert sok száz sztrájkoló bányász bácsinak küldi édesapám a Dongót fizetés nélkül.

Most már nem mondhatok többet, mert korcsolyázni voltam és nagyon odavertem a könyökömet meg a térdemet. Máshol is ugyancsak megütöttem magam a jégen, de ezt nem akarom megmondani. Elég az, hogy fáj. A hátralékos bácsiknak is adnék egy kicsit ebből a fájásból.

Sütő Béla Toledoban
Bővelkedik minden jóban
És aki megfordul nála:
Nem kell annak tüzes kályha;
Melege lesz kívül s belül,
Mert barátság bőven kerül.
1702 Woodville, Toledo, O.

W. H. SCHWARTZ

Első magyar ügyvéd és hites közjegyző Ohio államban. 512 Society for Savings épületében, Cleveland, Ohio.

Telefonok:
Cuyahoga Central 3350E. Bell Main 5720

AMERIKÁBAN

a legrégebb és legnagyobb magyar

TEMETKEZÉSI INTÉZET

Elvállal temetések és balzsamozásokat. Koporsó-raktára a legjobban berendezett a városban. Kényelmes betegszállító kocsik állanak a közönség rendelkezésére.

Lakodalmakra és keresztelőkra a legjobb gépkocsik kaphatók

JAKAB ISTVÁN

8923 BUCKEYE ROAD
Cleveland, Ohio.
Telefon szolgálat nappal és éjjel.

Veterán Pesta ÉS ZÖLDFÜLŰ MARCI

MARCINK, hát furcsa időjára van itt. Egyik nap esik a zesső, másnap meg maj belefagy a zemberbe a szusz. No, de nekünk még csak ki lehet birni, de mán a szegény majner gyerekeknek kutya rossz soruk lehet. Aszondik, hogy csak Óhijó államba 15-öt ezer májner gyerek éheznek. Hát mondok emmán disznóság, mer ahun kétszázötven nyótz milijó dollárér kendit esznek meg egy évbe a zembernek, ott nem vána szabad éhezni a gyerekeknek.

Nemsokára a Bálint-nap is itt lesz mán oszt ha minden jól mén, akkor vagy öt hónap mulva ki is tavaszodik. Oszt Bálint napkor lesz 25-öt eszten-dős a Dongó. Hát mondok elég szép idő. Csudáalom, hogy ijjen sokájig kibirta a szerkesztője. No igaz, hogy én mán régebben birom, de én legalább benne vagyok a stappoló junyiba, ő meg abba sincs benne. Hát mondok maj felköszöncsük a zöreg Dongót legalább mink ketten. Ha szalonos ur lett vána, akkor többen is lettünk vána, de így nem sokat számít a zegész. Nem is értem, hogy minek firkál valaki ojjan sokat.

Detrojítba nagy üdnap vót, merhogy a kálvinyisták szentelték a zuj templomot. No, hát sokan vótak ott mindenfelől. Oszt beszéltek is eleget, aki nem csuda, merhogy bánkvéta is vót, hát ijjenkor muszáj sokat beszélni. De hát úgy szép a magyar, ha szavaz.

Mahónap a Kossuth apánk szobrát is felállítik Nevijorkba. Oszt aszondik, hogy a zókont-

ribul is sokan gyűnnek ide a züdnapre. Meg azutég innen is sokan készülnek mindenfelől, hát nagy üdnap lesz Nevijorkba. Ugy is kell, csak azutég rendbe legyék minden oszt ne tojják előre azokat, akik csak akkor magyarok, amikor parádézni lehet.

A professzor

Egy aranyos kedélyű egyetemi tanárról szól ez a történet, aki nem annyira örökös jókedve, mint inkább kérlelhetetlen szigorúsága révén lett nevezetes ember hallgatói előtt.

Magánjogból vizsgáztam. Eddigi vizsgáimat mind kitüntetéssel raktam le és ez volt az utolsó vizsgám az abszolutorium megszerzése előtt. Kissé elbizakodottan mentem neki a vizsgának. Reméltem, hogy a professzor ur, minden szigorúsága mellett is, talán csak nem fogja elcsufítani eddig gyönyörű indexemet, még ha kevesebbet is tudok.

Nem jól számítottam. Nehezebbnél-nehezebb kérdéseket kaptam. Verejtékes homlokkal igyekeztem valamit kinyögni. Nem ment.

Megbuktatott.

Lesujtva vettem a kabátomat s dühösen igyekeztem kifelé a teremből. A kilincsen volt már a kezem, amikor meghökkenve hallottam a tanár harsány kiáltását:

— Üssön magába!

Csodálkozva meredtem rá:

— Tessék?

— Igen, igen, üssön magába!

— Nem értem, méltóságos uram, — feleltem akadozva.

— Nem érti? — ordította látszólag féktelen haraggal a professzor. — Még le meri tagadni? Jöjjön csak ide, kedves öcsém. Tegye szívére a kezét és így feleljen nekem: most, hogy elbuktattam, és kifelé ment, nem ezt gondolta-e magában: "üssön beléd a ménkü!" Feleljen. Nem felel? Na látja. Miért üssön belém? Üssön inkább magába. Na, Isten áldja.

Kacagott. Én pedig lehajtottam a fejemet.

Eltalálta a gondolatomat.

Toledoban Virág János
Semmi jóban nem hiányos;
Akad nála mindenfajta
Hegedű, bőgő meg gyanta
És akit a hideg rázna,
A nótáját kicifrázza
S az is ugrik ötöt-hatot,
Aki talán félig halott.
Ugy lagzira, miként bálra
Szívesen megy a bandája.

2101 Consaul St., Toledo, O.

MIKOR A SZÉKELY- LEGÉNY MEGFÁZIK

Ropogós, kemény februári este indultunk Székelyudvarhelyről Homoródszentmártonba, ahova egy családi bálra voltunk hivatalosak. Apám, aki ismerte a téli utazás keserveit, jó meleg bundákról gondoskodott és a szánba való felszálláskor a lábunkat alaposan bepólyázta. Amikor így elhelyezkedtünk, észrevette apám, hogy kocsisunk, aki szép szál legény volt, nincs ehhez a nagy hideghez öltözve. Meg is jegyezte, hogy ha nem vesz még magára valamit, meg fog fájni. A legény fitymálva vette tudomásul ezt a figyelmeztetést és gunyosan reánk mutatva azt mondotta, hogy ő nem az oskola padjaiban tölti a telet; őt nem kell féltetni, mint az "urfikot".

A felszálláskor mi is próbáltunk ugyan tiltakozni a sok bunda és egyéb efféle dolgok iránt, azonban apám leintett. Amikor már a városon kívül voltunk, nem bántuk volna, ha még több melegítő ruhadarab lett volna rajtunk. Még a szemünkből is csurgott a könny és mi mind jobban igyekeztünk bundáinkba behuzódni. A háztetőkön csak úgy pattogott a zsin-dely, ami a nagy hideg jele.

Alig egy órai poroszkálás után az egyik falu kocsmája előtt megálltunk, hogy kocsisunknak: Ferinek egy kis belső melegítőt adjunk. Láttuk, hogy fázik, mert nagyon nyomkodta a nagy báránypőr sapkáját a fülére. A kocsmában Feri ugyancsak dörzsölgette kezeit s fújt a markába, táncolt, rugta a kállai-kettőt, hogy valami kis meleget varázsoljon meggembere-dett tagjaiba. Amikor egy kicsit felmelegedett a testgyakorlattól és az erős italtól, elővette dohányos szelencéjét, hogy cigarettát sodorjon. Erre a műveletre már képtelen volt. Az ujjai nem hajoltak, annyira fáztak.

Mi csak néztük kinlódását és ingerkedtünk vele, hogy lám, nemcsak az "urfik" fázna meg. Szó nélkül türte a gunyolódást, mert érezte, hogy elérte végzete.

A cigarettát valamelyikünknek kellett helyette megcsinálni.

A felszálláskor tovább csipkedtük Ferit és egyik pokrócot felajánlottuk a lábára.

Ámde a fiatal székely nyakas volt. Most még azért sem! Ha az Isten hidege megveszi, akkor sem fogadja el!

Hogy azonban a dolog élet elüsse és végét szakítsa a további gunyolódásnak, a lovak közé vágott és ezekkel a szavakkal ismerte be, hogy ő bizony megfázott egy kicsit:

— Hej, instálom, legyen csak még egyszer nyár, még árnyékba sem álllok.

ÉRTESÍTÉS

LACKAWANNÁN Iszák János,
WOODBRIDGE-n Gecsey Károly
honfitársaink voltak szívesek elvállal-
ni a Dongó képviseletét. Ajánljuk
öket a magyarság jóindulatába.

DONGÓ

Megjelenik havonta kétszer
Szerkesztő: KEMÉNY GYÖRGY
Rajzoló: KEMÉNY JÁNOS

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Amerikában egy évre	\$3.00
6 hónapra	\$2.00
4 hónapra	\$1.00
Magyarországra egy évre	\$3.00

A DONGÓ CIME:

1060—25th Street, Detroit, Mich.

DONGÓ

HUNGARIAN COMIC PAPER
PUBLISHED SEMI-MONTHLY
Editor: GEORGE KEMENY

Entered as second-class matter July 15th, 1926 at the Post Office at Detroit, Mich., under the Act, of March 3, 1897.

Vigyázó János MEGFIGYELÉSEI

MAGYARORSZÁGI jelentések szerint rendkívül hideg tél van Magyarországon és így a szokottnál is sokkalta többet szenvednek a szegény emberek. De nemcsak a szegény Magyarországon, hanem itt az "aranyország"-ban is sok a nélkülöző ember. Nem ritkaság, hogy jóízmu magyar emberek egy-egy kis meleg ételért fordulnak jólelkű magyarokhoz. Pedig a magyar ember nagy általánosságban nem szereti a koldulást s nagyon meg van szorulva akkor, amikor ételért kopogtat idegen emberek ajtaján.

Most pedig sokan kopogtatnak és ez a legszomorubb bizonyítéka annak, hogy "megnehezült az idők járása felettünk."

A régóta sztrájkoló bányászok különösen is nehéz helyzetben vannak és ugyancsak rászorultak jószívü embertársaik segítségére. A segítés terén igazán nemes és követendő példát mutat a "Magyar Betegsegélyző Egyesület Szövetkezeté"-nek vezetősége akkor, amikor szivhez szóló felhívásban fordul osztályaihoz és tagjaihoz arra kérvén őket, hogy tehetségük szerint támogassák a szegény bányászokat. Ez a nemes felhívás a Dongó jelen számában olvasható s akinek szive van, akinek tehetsége van, az vegye ki részét a támogatásból. Aki máshová nem tudja elküldeni adományát, küldje el a Szövetkezet címére: 1412 State Street, Bridgeport, Conn. Biztos lehet ki-ki, hogy a kívánt helyre kerül minden cent.

Amikor úgy itt, mint odaát dideregnek és éheznek a szegény emberek, a táncoskedvü magyarok mulatnak százegyig. Budapesti jelentések szerint évek óta nem voltak olyan dáridók Szilveszterkor, mint a legutóbbi alkalommal. Aki pedig figyelmesen megnézi az amerikai magyar lapokat, annyi báli jelentést talál, hogy akár beleöszülhet. Bizonyos határig örvendetes dolog, hogy a megpróbáltatások kö-

zepette se vesztette el minden életkedvét a magyar, de azért a sok táncos dáridó árának egy részét mégis talán azoknak kellene juttatnunk, akik gyerekestől együtt éhezve dideregnek tél közepén.

Kinos feltűnést keltett mindenfelé Heflin szenátor izléstelen kirohanása az E. Á. szenátusában. Heflin szenátor ur ugyanis ellenzi Smith kormányzó esetleges elnökjelöltségét és ezt felhasználta arra, hogy szinte leirhatatlanul durva támadást intézzen a katolikus vallás ellen, mert Smith new yorki kormányzó véletlenül katolikus. Ebben az országban állítólag vallás-szabadság van és aki szenátor létére ezt nem tudná, vagy nem akarná tudni, az egyszerűen nem való a szenátusba.

Az amerikai magyar ujságok szervezkedéséről itt is, ott is irkálnak, de vajmi kevés történt egyébként. Nagy igaza van a "Bridgeport"-nak, amikor ezeket írja:

"A magyar ujságok szervezkedéséről kezdett beszélni néhány kollegánk az utóbbi időben, s most panaszokat hallunk, hogy a céhbéliek nem nagyon sietnek a "véleményezés"-sel. Szerintünk nem is kell. Mert soknak — köztük nekünk is — az a nézete, hogy a magyar ujságosoknak a saját jól felfogott érdekükben tömörülniök kell, sőt már régen kellett volna, ennek érdekében azonban nem **beszélni**, ha-

nem cselekedni kell. Még pedig nem a lapokban, mert ez az olvasókat nem érdekli, sőt semmi közük hozzá. Ha a kezdeményezők komolyan veszik a dolgot, küldjenek szét kérdő-leveleket s a beérkező válaszok alapján hívjanak össze bennünket. Mi szívvel-lélekkel ott leszünk!"

A Dongó jelen számával befejezte pályafutásának első 25 esztendejét s a jövő számmal a 26-ik évet kezdi meg. Huszonöt esztendő óta irok egyetmást az amerikai magyaroknak. Amidőn befejeztem a negyedszázadot, köszönetet mondok mindazoknak, akik olyan szeretettel és jóindulattal olvasták irásaimat, amilyen szeretettel és jóindulattal irtam meg az irás minden sorát. Ha sikerült néha megvigasztalnom, vagy felbátorítanom az olvasót, akkor nem voltak hiábavalók az irások. A 25 esztendő határvénél szeretettel köszöntök minden jóraláló magyar embert.

Mi, rongyosok

Én bizony rongyos magyar vagyok s ezt a szárnyügöt régen elrugnám és járnék is már kereskedni friss sirlmakért a Nagyurnál.

De még van itt néhány jótestvér, akit a Jaj épp ilyen üldöz; s hej, mi rongyosok, százan, hárman, nem nyulhatunk a csatakürthöz.

De egyszer így is béke száll ránk, elnyulunk a királyi vackon. Az utolsó pár magyarörző szakállas csillag hull le akkor.

TARNÓCY ÁRPÁD

Jóraláló magyarok

Ujabbán a következő jóraláló magyarok szereztek előfizetőket a Dongónak:

Bazsó András Cleveland, Elek István Uniontown, Takács András Leechburg, Dravetz M. J. Allentown, Kuti Tamás Sharon, Nagy József Homestead, Varga András Alpha, Andó János Toledo.

Fogadják a Dongó köszönetét. Reméljük, hogy a Dongó 25 éves jubileuma alkalmából nagyobb számban jelentkeznek majd a jóraláló magyarok.

A FÉRJ

Nálunk az a baj, hogy a feleségem mindig házitolvajokat keres. Ha valamit nem talál meg azonnal, rögtön kimondja a szentenciát, ellopták. És ilyenkor szeenedélyes detektív, működésbe kezd. Leül a karosszékre és elkezd következtetni. Sorra veszi a háziszemélyzetet és felállítja az elméletet: vajjon kinek és miért állott érdekében, hogy azt a bizonyos eltűnt tárgyat elsajátítsa.

Leggyakrabban valami egészen jelentéktelen holmiról van szó: egy zsebkendőről, vagy szalvétáról. Én nem is törődnek az egésszel, feleségem azonban nem nyugszik meg addig, amíg nem jár végére a dolognak. Mondanom sem kell, hogy ezek a detektívmanőverek teljesen megbolygatják a ház nyugalmát. Én, mint könnyelmű férfi, akinek nincsen érzéke a kicsinyes dolgok iránt, már régen abbahagytam volna az egészet. Egy zsebkendő igazán nem ér meg egy pillanatnyi kellemetlenséget sem. Azután pedig az ilyen gyanúsítás nagyon kényes dolog.

Ezt feleségem is tudja, így tehát nem gyanúsít szembe, hanem velem közli minden gyanuját. Ennek következtében hosszas előadást kell végighallgatnom háztartási alkalmazottaim magán és erkölcsi életéről, különös tekintettel szerelmi viszonyaikra. Feleségem egy vizsgálóbírói megszégyenítő alapossggal indokolja meg gyanuját, a baj csupán az, hogy a dolog engem egyáltalában nem érdekel. A "lopásból" származó kár elenyészően csekély ahhoz a kárhoz képest, a mely békém és munkám megzavarásából keletkezik. De hitvesemnek ez uttal mindegy. Ő magasabb elveket képvisel. Őt nem is a szenvedett kár ösztökéli cselekvésre, hanem az igazság keresése. Ő az igazság felkent bajnoka. Én pedig kénytelen vagyok megadni magam. Lankadtan várom, amíg a nyomozás befejeződik. A nyomozás pedig folyik, addig, amíg megtalálják a zsebkendőt az átmeneti kabátom zsebében. Feleségem ilyenkor le van sujtva. Jobban szeretné, ha ellopták volna. Hát ez a baj a mi házasságunkban.

INGYENES HANGVERSENYEK

A detroiti Szépművészeti Muzeum (Institute of Arts) nagytermében minden pénteken este 8-kor és vasárnap délután 2-kor ingyenes hangversenyek vannak, amelyeken mindenkit szívesen látnak. Minden szombaton reggel mozgóképes előadás van ugyan csak teljesen ingyen. A Szépművészeti Muzeum termei teljesen ingyen nyitva vannak a nagyközönségnek naponta reggel 9-től este 8-ig, kedden és pénteken azonkívül este 7-től 10-ig és vasárnap délután egy órától 6-ig. A Szépművészeti Muzeum új épülete a Woodward Ave.-n van a központi könyvtár-épülettel szemben. A detroiti magyarok okosan teszik, ha elmennek ezekre az ingyenes előadásokra és meglátogatják a muzeumot is.

Csalinál a csárda
Ki van festve,
Odajár a magyar
Nappal s este.
Aki oda bemegy,
Sohse reszket s fázik,
Mert a Csáli csárdájában
A jókedv tanyázik.

52 Rano Street, Buffalo, N. Y.

Nem tudok én neked
Csak virágot adni;
Szép virágot lehet
Kovács M.-nél kapni.
Hozzámegyek tehát,
Hozom a virágot
S megölelném érted
Az egész világot.

KOVÁCS M.

7835 W. Jefferson, Detroit, Mich.

PETRÁS LAJOS

ÜGYVÉD, VÁROSI TANÁCSOS

Irodái:

8917 Buckeye Road
1040 Guardian Building
Telefon: Main 6530 Garf. 2110
Lakás telefon: Cedar 996.
Cleveland — Ohio.

Dr. Farkas Géza

5,000 DOLLÁR BIZTOSITÉK
AZ ÁLLAMNÁL

Magyarországi s itteni peres ügyek gyors és pontos elintézése. Pénzküldés, jogi tanács és hajójegy.

Forduljon hozzám bizalommal.

1958 Genesee St. Toledo, O.

BOLYONGÁS KÖZBEN

Irja: KEMÉNY GYÖRGY.

A MIKOR a boldogult Berkó D. Géza koporsóját kikisértük a new yorki temetőbe és elföldelték a koporsót, ugyancsak ránsötétedett a temetőben. Mert New York nagy falu és messzire kell mennie annak, aki egy kis nyugodalomra vágyik. Így azután a temetők is alaposan messzire kerültek New Yorkban.

Egyszóval Berkó D. Géza bevégezte földi útját, a kegyeletüket lerovó gyászolók beleültek a gépkocsikba és visszabogtak a házrengetegbe. Csongrádi kenyeresem ott szorongott velem együtt. Mind a ketten egy véleményen voltunk és pedig azon, hogy nekünk is el kellene helyezkednünk valamelyik kocsiban, mert másként ott maradunk a távoli temetőn.

Nem volt valami nagy szerencsénk, mert a kocsik hamosan megteltek és minden elhaladó kocsiból azzal biztattak minket, hogy üljünk a következő kocsiba. Végül azután nem maradt se kocsi, se biztatás. Ott hagytak minket a Berkó D. Géza frissen hantolt sirja mellett a new yorki temetőben. Egy darabig nézegettünk egymásra, majd pedig azt ajánlottam, hogy talán a legjobb lenne, ha mindjárt ott is maradnánk. Minek menjünk el arról a jó helyről arra a kis időre? Végül mégis csak elballagtunk gyalog a földalatti vasut állomásához és utközben megállapodtunk abban, hogy még a temetőben is élelmesnek kell lennie az embernek, mert másként lemarad. Vagy ha már nem akar tulságosan könyökölni az emberfia, akkor legalább is jó magas cylinder-kalapjá-

nak kell lennie mert ez New Yorkban is nagyon fontos.

A cartereti magyarok tornyot szenteltek abban az időben, mikor a keleti részeket jártam. Nagyon tekintetes egy torony a cartereti magyar reformátusok tornya. Az egész Carteret lakossága olyan büszkén néz fel erre a toronyra, mint valamikor a new yorkiak néztek a Woolworth felhőkarcolóra.

A cartereti magyar reformátusok derék papja, Vincze tiszteletes uram, ugyancsak kitett magáért egy a torony körül, mint a vendégfogadásnál. A cartereti magyarok is barátságos emberek (bár ugyan a Dongóért ott is sokan tartoznak), a vendégszeretemben nincs hiány, sőt kivilágos kivirradtig ők is tudnak táncolni. Mondom, nem lett volna ott baj egyébként, csak hogy meglehetősen hideg, nyirkos idő volt, de azért a teremben, ahol az ünnepi ebédnek kellett megessenie, nem volt fűtés. Így azután a téli bekecsekben ültünk az asztalok mellett.

Mikor javában dideregtünk és vártuk a megváltó meleg vest, egyszer csak megjelenik a fejünk felett levő ablaknál egy markos cartereti magyar kezében tekintélyes kalapáccsal és fészegetni kezdi az ablakot. Rászóltunk, hogy mi a szándéka és a mi magyar barátunk megbiztatott minket, hogy ne féljünk semmit, mert ő mindjárt kinyitja az ablakot.

Még csak ez hiányzott a farkasordító hidegben. Én mindazonáltal nagyon felbiztattam az ablakfészegető magyart, hoy csak nyisson ki minden ablakot, azután pedig verje be a

terem tetejét, mert majd elolvadunk a kutya melegben.

Kiki elképzeld, hogy mi csoda lelki örömmel néztünk a hatalmas tálakban párolgó levest hozó, csinos leányzókra. No, végre lesz egy kis melegség! — biztattuk egymást. Igen ám, de a carteretiek duplán hazafias és istenfélő emberek, így azután elénekeltünk előbb két himnuszt, azután meghallgattuk az asztali áldást, egy-két fontos bejelentést és mire leültünk, valósággal kocsonya lett a várva várt meleg levestől.

Így azután meg is náthásodtunk egynehányan. Én például még mindig nyögöm a cartereti jégveremben kapott nyavalyát. De ennek nem a cartereti magyarok az okai, hanem a terem gazdáai, akik annyira spórolósak, hogy a természetes gázfűtésre bízzák a termüket. De hát azt tartják, hogy aki fázik, az táncoljon csárdást hajnalig és akkor nem kell dide-regnie. Lehet, hogy nekik van igazuk.

HONFITÁRS!

A Dongó 25 éves jubileumára leszurhatnád azokat a betegeket.

Fazekas Pistánál
Senki nem kesereg
Mert hiszen Fazekas
Tréfás gönci gyerek.
Nála a felnőtt is
Táncos kedvű marad
S marokra szoritja
A talpas poharat.

511 Ontario St., Buffalo, N. Y.

A legmodernebben berendezett vas- és festékkereskedés,

ahol mindenféle szerszámok, borotvák, borotválkozó készülékek, épületvasalások, konyhai edények, gáz- és melegítő kályhák, mosógépek, hazai gyurótáblák, derelyemetszők, zseb és konyhai kések, gyermekkocsik és biciklik, és sok sok más egyéb tárgyak legjobb beszerzési forrása

FIVE BROTHERS

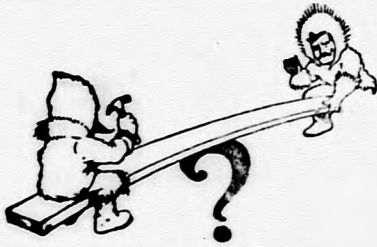
Gegus Testvérek

vas- és festékkereskedése

8013 W. JEFFERSON AVE.

Detroit, Mich.

TELEFON: CEDAR 1184

MEGKOPOTT KÖNYV

Tarka mesekönyvem
Régen kaptam.
Már ugy féligmeddig
Elkoptattam.

A sok színes képnek
Nekiestem
S belőle a szebbjét
Kitépdestem.

Apám, anyám adta
Ezt a könyvet
S nem kérhetek ujat
Soha többet,
Mert az életem ez...
Ezt szagattam,
S belőle már csak én:
A fedél maradtam!

MÓRA LÁSZLÓ

A KERÉKPÁR

Egy festő mesélte a következőket:
— Mint fiatal ember kerékpárommal keresztül-kasul bejártam az országot, így vetődtem el a Hortobágyra is. Hogy megnézzem a tájat leszálltam kerékpáromról. Ez — támasz nélkül maradván — végigdült a fűvön.

A vidék kihalt volt, csak a közelben gubbasztott egy juhász, komoran, gondolatokba merülve. Vagy engem szemlélt vagy a kerékpáromat.

— Ugyan, min töri ugy a fejét? — kérdeztem tőle.

— Hát nézem azt a fene jószágot, — felelte. — Ugy mén, mint a ménkü, oszt állni — mégse tud!

KORTESKEDÉS

Állatorvos, aki képviselő szeretne lenni:

— Ejnye, de apró ökrei vannak, urambátyám.

— Minálunk mind ilyen kicsiny a jószág.

— Na, ha én leszek a képviselőjük, majd meglátja, lesz nagyobb marhájuk is.

SCHWARTZ B.

2825 EAST 79th STREET,
CLEVELAND, — OHIO.

Hajójegyek minden vonalra.

Pénzküldés a világ minden részébe

JOGI TANÁCS ÉS KÖZJEGYZŐI
ÜGYEK ELINTÉZÉSE

Mit irnak az előfizetők

Mivel rövidesen lejár a Dongóm így megújítom az előfizetést, pedig nagy zseblázban szenvedek néhány hónap óta. De inkább kevesebbet eszem és megfizetek a Dongóért. Itt küldöm a három beteget.

Amherstdale, W. Va.

Beresnyák András

(Hát ilyen magyarok is vannak még, hálistennek. Szerk.)

A KOCSMA

Nyári holdvilágos estén, a Déli vasut mentén, szénagyűjtés után, két boglya tövében ül két atyafi. Előttük megy a triezsti gyorsvonat. Egyik, meglátva az étkezőkocsikat, kérdezi a másiktól:

— Mondja, sógor, mi a csányicsuda az a jól megvilágosított kupé?

— Az? — feleli a kérdezett, — hát kocsmá.

— Ahum, kocsmá.

A gyorsvonat elrobog. Csönd.

Egyszerre ez az atyafi elkezdett boglyarengetően kacagni.

Erre a társa így szól:

— No-no. Mi lelte kendet, mit röhgög kend olyan szívesen?

— Hát csak azt, hogy nem jól érezheti ám magát az, akit abbul a kocsmából kidobnak!

FURFANG

A Balaton felett a tavasszal pilóták tartottak, illetve mutattak be hidrolánál pompás repüléseket.

Ahogy az egyik pilóta gépével a viztükrére leszállt, egy idősebb parasztember bámulja az ördögös masinát.

A jókedvű pilóta megszólítja a parasztembert:

— Mondja, bácsikám, nem volna kedve a felülni a gépemre? Ha bent tud úgy maradni, hogy nem szól semmit, én hajlandó vagyok magának száz pengő jutalmat adni.

Megkérdezi az öreg: — Ha az anyjukommal együtt beülök, akkor 200-at kapok, ugy-e?

A pilóta igennel felelt.

Az öreg erre maga előtt tuszkolta feleségét és mind a ketten beültek a gépbe.

A pilóta felszállt a Balaton fölé és vagy egy óra hosszat keringett, buk-fencezett. Várta, hogy az öreg elszólja magát, de az csak hallgatott.

Mikor leszállt a vízbe, megdicsérte az öreget bátorságáért s átadta a 200 pengőt.

A gazda megköszönte a pénzt, szemeit hunyorgatta s így szólt:

— Hát kérem, kicsibe mult, hogy el nem vesztettem a fogadást.

— Hogy-hogy? — érdeklődik a pilóta.

— Mikor az anyjukom kiesett, majdnem elszóltam magam.

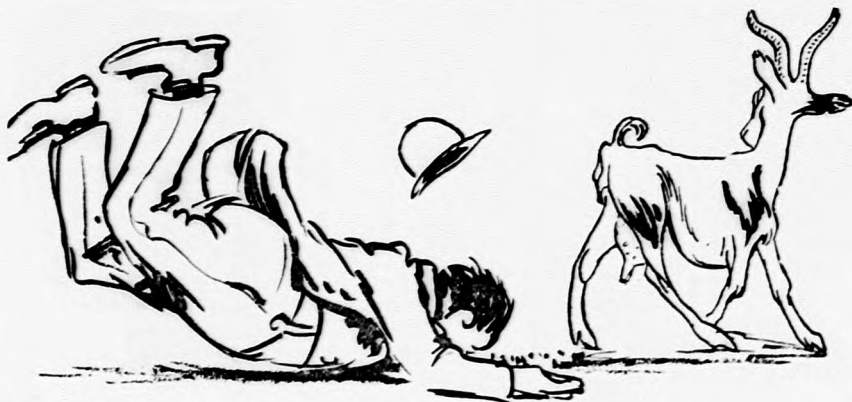
Értesítés és kérelem!

Az AMERIKAI MAGYAR SEGÉLYZŐ SZÖVETSÉG osztályait és tagságát értesítjük arról, hogy minden osztályhoz gyűjtő ivet küldtünk a sztrájkoló bányászok érdekében, akik között tagtársaink is százával vannak.

Kérjük az osztályok tisztviselőit, hogy az ivvel küldött körlevelet a gyűléseken olvassák fel és kövessenek el mindent a gyűjtés sikere érdekében a gyűléseken kívül is. Keressék fel és szólítsák fel adakozásra a nem tagokat is, legkivált azon üzletembereket, ahol bevásárlásaikat eszközlik.

A tagtársakat pedig arra kérjük, hogy ki-ki adakozzon tehetsége szerint, de adakozzon minden kereső tagtárs. Emberi és tagtársi kötelességünknek teszünk eleget, ha segítünk a rászorulókon.

DEZSÓ JÁNOS, elnök.
WALKÓ JÁNOS, titkár.

DIÁKKORI EMLÉKEIMBŐL

Írta: SIMON ISTVÁN

Isten jóvoltából immár annak is megértem az ötvenedik évfordulóját, hogy a debreceni református főgimnázium hatodik osztályának a padjait faraghattam. Sok érdekes emlékem maradt fenn ennek az osztálynak az életéből.

Az osztályfőnökünk az öreg Kiss András volt, aki a latint és a görögöt tanította s aki igen derék, becsületes és tudós professzor volt ugyan, de annyira előregedett már, hogy tekintélyt egyáltalában nem tudott tartani. A diákok veséibe ő már nem tudott belelátni s ezek bizony úgy a falnak állították és úgy csalták, hogy az szinte képtelenségnek tűnhetik fel azok előtt, akik át nem éltek.

Magam sem hittem el egy és más dolgot, mikor még mint ötödik gimnázista értesültem a hatodikosok csinyjeiről, de mikor én is az öreg ur elibe kerültem, el kellett hinnem mindent, mert a szememmel láttam és a füleimmel hallottam a képtelenségeknek vélt dolgokat.

A szememmel láttam, mikor egyik osztálytársam szép, olvasható, gömbölyű betűkkel felírta a katedra fölötti nagy táblára az előző órán feladott s könyv nélkül felmondásra szánt latin penzumot, s a füleimmel hallottam, amint azt onnan a felszólított, a Kiss András professzor ur óráján elszavalta. És ez nem egy-két órán ment így, hanem állandóan. Az öreg ur sohasem vett észre semmit, még csak nem is gyanakodott. Sőt viccet is csinált egy esetből. Az történt ugyanis, hogy egyik tanulótársamnak a katedra elibe kellett kimennie s ott állva kellett volna a latin könyv nélkül elszavalnia. Ez eddig nem lett volna baj, a baj ott kezdődött, hogy egyszer csak — szokása ellenére — felállott az öreg ur s a testével eltakarta a tábla közepét. A megszorult nebuló ezen a bajon úgy akart segíteni, hogy hol jobbra lépett, hol balra; úgy lesett. Megsokalta ezt az öreg ur s nevetve ezt mondta neki: "Mit ugrálsz itt jobbra-balra, hisz nem vagy te táncmester!?"

Na nem ugrált tovább az ipse, de be is szekundázott.

A szekundákat különben nagy szorgalommal jegyezte befelé, amelyik tanulóra megharagudott, annak a neve után három-négy szekundát is jegyzett. Ez volt az életető eleme, bár év végével alig buktatott el valakit. A nyugalombaküldést is mindig ezzel háritotta el magától: "Be tudom én még a szekundát írni!"

Az öreg ur előadás közben különféle tréfákat eresztett meg, amelyek eredetileg elég jók voltak, de miránk már az ujság ingerével nem hatottak, mert az elődeink régen leadták ezeket nekünk, mint az öreg ur megszózott mókáit. Ismertük hát a humoros kiszólásait, mégis meglepetést színelünk, mielőtt elhangzottak azok az öreg ur ajkáról s karban ezt zúgtuk rá: "Jaj de jó volt, tekintetes ur!" (Igy kellett szólitanunk.) Sokszor megeresztettük ezt a mondást az iskolai év folyamán s magunk közt bógésnek neveztük.

Történt egyszer, hogy egy bajszos tanuló társunk ezt mondta reggel 8 órakor a tanítás megkezdése előtt: "Fiuk, én az éjszaka lumpoltam, az öreg ur óráján aludni akarok. Hanem azért, ha bogni kell, lökjetek oldalba!" Az atyafi csakugyan aludt az előadás alatt. Az öreg ur nem vette észre; hűsége senki magyarázott, de nem mondott semmi viccet. Bosszantotta ez a mi alvó diákunk szomszédját s kapta magát, nem várta be a vice megszületését, hanem jól oldalba döfte a megbízóját. Az felugrott s hangosan kivágta a szokásos mondást: "Jaj de jó volt, tekintetes ur!"

Persze óriási hahota tört ki az egész osztályból, az öreg ur pedig dühösen ezt mondta az ipsének: "Mi volt jó, amice? Gyere ki csak, két héting itt állasz a katedra mellett!"

És csakugyan ott pedergette a bajuszát s onnan vágott ránk grimaszokat a nagy lurkó — két héting.

Az sem volt utolsó mulatság, mikor az ugocsamegyei főispán fia gu-

gyizott vagy három társával az utolsó padon. Jóféle likórt szopogattak. Gondtalanul és gondatlanul hajtogatták az üveget annyira, hogy az öreg ur is észrevett valami gyanus csillogást. Meg is kérdezte az osztálytól: "Mit csinálnak azok ott a hátsó padban?"

Erre egy fiu tele torokkal ezt kiáltotta: "Isznak a tekintetes ur egészségére!"

Felugrott erre a főtettes s rohant kifelé az üveggel egyenesen a professzor urhoz s így szónokolt: "Ne tessék hinni annak az árulkodónak, haragosunk ő nekünk. Annyi az egész tetszik tudni, hogy Kovács János tanár ur tanítja nekünk az állattant, most épen a rovaroknál tartunk, hát azt mondta Kovács tanár ur, hogy spirituszos üveg legyen nálunk s ha valahol valami szemrevaló bogarat találunk, fogjuk meg és lökjük bele. Itt van, akár tessék megnézni és megszagolni!"

Az öreg urnak imponált ez a határozott fellépés és ezt mondta: "Na fiam, ha tudományos célból van nálatok a szesz, az egész más!"

És ezzel el volt intézve a dolog.

Egyszer nyelvészkedett az öreg ur, azt emlegette, hogy milyen szép becéző szókat lehet képezni ca-, ce képzővel, pl.: Katica, gerlice. Ez az utóbbi a gerlc kicsinyítése, gerlécske helyett. Mondjatok ti is ezekhez hasonlókat! Mondtak is; egymás után röpködtek a következő becéző szavak: kapca, lóca, rece, pece, repce. Egy basszus hang meg ezt vágta ki: ködmön. Köcét akart az ipse mondani, de minthogy közismerten nagyon fázékony volt, hirtelen visszaszívta a kicsinyítést s megmaradt a vastagabb ködmön mellett.

MAGYAROM!

Ugy pislogj, mint a miskolci kocsonyából a béka, ha potyán olvasod a Dongót.

BOROSS GÉZA

HAJÓJEGY, — PÉNZKÜLDŐ

KÖZJEGYZŐI ÉS REAL

ESTATE IRODÁJA

8100 WEST JEFFERSON

CARY STREET SARKÁN

TELEFON: CEDAR 1863.

A MAGYARSÁG SZIVES

TÁMOGATÁSÁT KÉRI

BOROSS GÉZA

Muffol Miska főburdos szavalatai

BENNE vagyunk a farsangba oszt bálodznak mindenfele. Hát mondok illik is, mer mit érne a zélet csárdás nélkül. Mondok magam is eljárom a kállaji kettést valakivel, mer igen rámgýütt a hoppáré.

Kanadába is ugyan mulatnak a magyarok. Oszt hogy igen meleg lett a fülök a bálodon, hát ojjan kutya kedvek lett, hogy még a misziszekkel is pertut ittak.

Detrojítba meg a zegyik miszternek nevenapja vót oszt egy kis ajándéket akartak neki adni a cimborák. Egyik hejjen éppen disznóölés vót, hát egy takaros gyüröt küttek a miszternek.

Oszt hogy nemsokára itt lesz a Bálint napja, hát mondok amejjik miszisz órajtosan kitesz magájér, annak ojjan Valentájt adok, hogy soká megemlegeti.

BOLDOG UJÉV

(Egy budapesti ember panasza)

Elhatároztuk, hogy spórolással kezdjük az újévet s nem adunk boraválót. És mi történt? Először

az ajánlottlevél kihordó tette tiszteletét. Egy évben egyszer szokott ajánlott levelet hozni, de vigyáz rá, hogy ép újév táján hozza. Annak is kijárt az egy pengő. Aztán a viciné

jelentkezett egészen feldultan. Szemrehányóan csengett a hangja, amikor bement a Buék-ot. Annak is oda kellett nyomni az egy pengőt, mert

Buffaloban Tóth Gyulának
Olyan szép a bárja,
Hogy tizenkét határban sem
Akad annak párja.
Aki szomjas, keresse fel;
Kit üldöz a bánat,
Medecinát bura-bajra
Ónála találhat.

708 Tonawanda St.

Buffalo.

még képes és ott hagyja a nyakamon egész éven át a szemetet. Majd

a villanyszámlás

jött és úgy intézte a dolgot, hogy a Buék után mindjárt meg is tartsa azt az egy pengőt, ami visszajár a tizből.

A gáz-ember

sem volt rest és nem is lehetett ellenállni neki, mert a gázóra még mindig nincs átíratva az ő jóindulata folytán, már pedig ha nincs pengő, fuccs a jóindulatnak.

A szeneslegény

soha oly keservesen nem panaszkodott a tüdejére, mint most, amikor a néhány zsák felhordása után nyögve Buék-olt. Két pengővel szurtuk ki a szemét a szerencsétlennek.

Az ujságkihordó

gyerek persze ezek után nem lehetett kivétel. Hiszen kilógott a cipőjéből a lába az árvának.

A fűszeresinasnak

bocsánatkérő mosollyal utaltunk ki ötven fillért. Most azért még remeghetünk, hogy majd bosszúból kiszórja a fele cukrot.

A tejesasszonyt

szintén le kellett kenyezni valamivel, hogy ne higítsa fel kétszeresére a tejet. És a pékinas se kiskutya

Summa summarum, tizenhat pengőbe került az újévi takarékoság. Hamarosan kiszámíthattuk, hogy tavaly, amikor nem fogadtunk meg takarékoságot, csak tizenkét pengőbe került a boldog újév. Igaz, hogy akkor még papirkorona forgott és megtette a tizezres is ott, ahol most egy pengő járt ki.

Mert hisz nyolevan fillért ugyan ki olvas le egy elszántarcu boldog újévet kívánó markába?

Mélabusan morfondiroztunk balul sikerült újévi Buék-sztrájkunk felett, amikor kopogtattak az ajtón. Egy kézbesítő állított be és széles mosollyal nyújtott át egy iratot. Együttal pedig névjegyét is átadta.

Az irat fizetési meghagyás volt, melyen a mult évi adóhátralék megfizetését sürgette a kerületi adóhivatal. A névjegy pedig pokoli gunnyal boldog újévet kívánt mindezekhez.

De ez már több volt, mint amenyit egy agyonboldogított adóalany elbírhát.

Tömören szólva, kirugtuk a kézbesítőt.

Majd csak a vallatásnál derül ki, mennyire marasztalnak el hatósági közeg elleni erőszakért.

Igy spóroltunk mi a Buékon Anno 1928, januáriusában.

Farsang farkán foga
Van itt a hidegnek
S Blumenthal Jenőnél
Sokan melegednek.
Fűtő-anyag nála
Mindig bőven akad;
Még kenni is lehet
Nála fájós nyakat.

832 West End, Detroit, Mich.

A FÓKA

Samu barátom, az alanyi költő, holdkórosságra hajlamos és mint ilyen, nagyon élénken szokott álmodni. A legutóbbi álma az Északi-Jegestengerhez vezette. Láttá ott a jéghegyeket, láttá az északi sarkot, még azt is meglátta, hogy ebből, mint a Föld tengelyének a végéből, kiesett a tengelyvégszeg s oda akart kuszni egy jéghegy gerincén át, hogy legalább egy jégcsapot beleüt a lyukba, nehogy a Föld kiforduljon a sarkából. Így akarta a világot megmenteni a végpusztulástól. Ámde ennél még érdekesebb jelenség ragadta meg a figyelmét, az nevezetesen, hogy egy szép kövér fóka ütögette fel a fejét a habokból. Nagyon gyönyörködött a fókában s elhatározta, hogy megrétfálja, t. i. belekapaszkodik a parton levő korlátba, így eléri a kedves jószágot és a kalapjával fejbeveri. Ezt az álombeli gondolatát tett követte, még pedig valószínűsített, mert feltérdelt a párnára, megkapaszkodott az ágy végében, leemelte a fejéről a hálósapkát és a szomszédos ágyban fekvő feleségének a képét ugyancsak kezdte vele csapkodni.

Az asszony felriadt, dühbe jött, ott hagyta a helyét, nekiugrott Samunak, derékon kapta s az ágy másik végébe penderítette.

A férj se volt rest, újra arcon legyintette a feleségét és így rivalt rá: "Haszontalan asszony mit csinálsz, nem tudsz vigyázni, hátha most a tengerbe estem volna!?"

Simon István, Debrecen.

Az eszébe jusson minden
Gavallér kölyöknek,
Hogy esténként Marodánál
Jó nagyokat löknek
S minden derék lökés után
Ugy hull ott a baba,
Hogy hárman is állítgatják
Hirtelen haptákba.
Mert a kuglipálya
Olyan patent nála,
Hogy az egész Toledoban
Alig akad párja.

1922 Consaul St.,

SZÓT KÉREK!

HUSZONÖTÉVES mult mesgyekövet teszi le jelen számával a Dongó. Korra nézve a most megjelenő amerikai magyar lapok között a harmadik s ha ez érdem, akkor legalább ennyi érdeme mégis van a Dongónak. Amikor tizesztendős volt a Dongó, ugyancsak testes jubileumi számmal lepte meg olvasóit. Valóságilag egy kis vagyonba és sok-sok hónapi nehéz munkába került az a szám, amit teljesen díjtalanul kaptak meg az előfizetők s amiért egyes lapársaktól ugyancsak alapos rugásokat kapott a Dongó.

Amikor 20-ik évét betöltötte a lap s én 25 éves újságírói pályára tekintettem itt vissza, egyes jóakaratu földieim ugynevezett "Kemény-album"-ot akartak kiadni, a kedves kollegák egy része pedig úgy nekilendült, hogy egy nagy kiáltványban holmi "nemzeti ajándék"-ot kezdett emlegetni. Alá is irták szépen a kiáltványt, le is közölték egyszer s akkor azután befagyott minden. Ez a barátságos hátraarc nagyon elvette a kedvem és a huszadik évfordulóra tervezett nagyobbfajta szám elmaradt, mert hiszen a beigért "Kemény-album"-mal szinte utját vágják a dolognak az én jóakaratu földieim, akiket leintettek egyes jóindulatu "kollegák", akik azal érveltek, hogy magyar újságosnak ne doktorok és kereskedők, de az újságos kollegák csináljanak valamit. Természetes, hogy ezután sem a doktorok, se pedig a "kollegák" nem csináltak semmit. De az egész leintésnek ugyanis csak ez volt a célja.

Nem panaszként írom meg ezeket, csak rá akarok mutatni arra, hogy miért maradt el a husz éves jubileumi szám. Most a 25 éves forduló alkalmából is ki kellett volna jönnöm valamivel, de hónapokon át egyik csapás a másik után ért s a viszonyok is olyan rémesek voltak, hogy nem mertem nagyobb fába vágni a fejszét. De azért az év folyamán meglepem majd valami kiadósabb jubileumi számmal a Dongó olvasóit, ha az olvasók is segítségemre lesznek tőlük telhetőleg.

Most a 25 év befejeztével köszönetet mondok mindazoknak, akik a negyedszázad alatt bármilyen kis mértékben is segítségemre voltak. A Dongó ősrégi olvasói közül még életben vannak egypáran. Többen talán betegség vagy egyéb ok miatt nem fizethetnek elő a lapra, de bár olvasni szeretnék. Én tehát megígérem, hogy akik legalább 20 év óta előfizetői a lapnak és nincsenek abban a helyzetben, hogy előfizessenek, a Dongót teljesen díjtalanul küldöm címükre mindaddig, míg élnek, vagy a Dongó él.

"Aranyam és ezüstöm nincs, de amim van, azt szívesen adok" ... Fogadják tehát szívesen.

Magyar szeretettel

KEMÉNY GYÖRGY

ÉRTESETÉS

Springdale-n (Pa.) Mrs. JOS. MARGYAR volt szíves elvállalni a Dongó képviselőt. Ajánljuk őt az ottani magyarság jóindulatába.

VIZIT

Öreg szoba...
Virágos kelmén szürke moly,
Szin, illat, árnyék összefoly.

Csendes szoba...
Emlék csengetyüje cseng,
A vén diványon ül a csend.

Kedves szoba...
Az ódon arckép oly fakó,
A haja szén, emléke hó.

Sötét szoba...
Ablakul szívem felrakom,
S a mult benéz az ablakon.

FALU TAMÁS

A FÖLDGÖMB

Elszakított Erdélyünk egy kis falujában történt.

Az elemi iskolába magyar tanítók helyébe oláh tanítók kerültek, akiknek tudása nem sokkal haladta meg a kis nebulók tudását.

Egy alkalommal látogatóban volt a tanfelügyelő, aki — csodálatosképpen — magyar volt.

Földrajz órát tartottak. A földgömb ott állt a dobogón.

Egy éppen akkor felelő diáktól megkérdi a tanfelügyelő:

— Mondd, kis fiam, miért van a földgömb két sarka belapulva?

Ez a kérdés nagyon meglepte a kis diákot, de a tanítót is. Az zavartan mentegetődzött, hogy bizony ő nem tehet róla, bizonyára a magyarok el-ejtették, mikor átadtak mindent a románoknak.

A tanfelügyelő nem szólt semmit, hanem beállított az iskola igazgatójához, elmondta neki a történeteket.

Ez végighallgatta, majd megszólalt nagybölcse:

— A tanító urnak, azt hiszem, igaz van. Én is határozottam emlékszem, hogy azt a globuszt így vettük át a magyaroktól...

8 NAP A TENGEREN

Magyarországba

vagy onnan ide
BRÉMÁN AT

A legnagyobb és legyorsabb
német hajón, a

COLUMBUS-ON

vagy e vonal más hajóján.
Kizárólag csinos 3. osztályu
Stateroomok. Leszállított
áru körutazási hajójegyek.

Felvilágosításért forduljon
a helyi Ügynökséghez, vagy

32 Broadway, New York
NORTH GERMAN

LLOYD

Talány

MI EZ?

ta o o o

Ho la

A megfejtés díja: **egy szép könyv.**
A megfejtés beküldésének határideje: **1928 február 18.**

A január elseji számban közölt talány megfejtése:

VIZKERESZT

Helyes megfejtést küldtek be a következők: Nagy János, Kerekes L., Kovács József.

A jutalmul kitűzött könyvet **Kovács József** (New York) nyerte meg.

A NYOMORUSÁG TETEJE

N. mágnás a birtokán szeretett beszélgetni a béreseivel. Különösen egy agyafurt öreggel, aki folyton sóhajtozott, hogy megindítsa az uraság szívét.

— Bizony kegyelmes uram, — sópánkodott egyszer az öreg — nekem csak egy áldott jó feleségem van. Családom nincsen.

— Hát meghaltak a gyermekei?

— Nem is volt nekem soha. Mert mi már mind magtalanok vagyunk. Akár szegény boldogult édesanyám. Öneki sem volt gyereke. Pedig szeretett volna. Engem egyik ángyom hozott a világra, szegény jó édesanyám iránti csupa könyörületből.

Dr. MAJOROS JÁNOS

MAGYAR FOGORVOS

Buckeye Road és E. 117 utca,
a Regent-színház épületében.
Rendelő órák: Hétköznap d. e. 9-től este 8-ig. Vasárnap 2—5 óráig.

HA pénzt akar az óházába küldeni; ha kényelmesen kíván az óházába utazni; ha rokonait ki akarja hozatni; ha bármilyen óházai ügyet szakszerűen szeretne elintézni:

HA házat, farmot vagy bármilyen üzletet akar vásárolni vagy eladni és autóját, házat és üzletét be akarja biztosítani:

UGY forduljon bizalommal irodámhoz, ahol minden ügyében a legnagyobb pontossággal és szakértelemmel szolgálom ki mindig a legméltányosabb díjazás mellett.

HORKAY J. LAJOS

Hajójegy, Pénzküldő, Real Estate
és Biztosítási Irodája
313 MAPLE STREET,
Perth Amboy, N. J.
(Szemben a postával.)

A fillokszera

Mikor a fillokszera az Alföldön is fellépett, a hajduszoboszlói vénkerti csósznek is kezdtek mondogatni, hogy valami veszedelmes féreg pusztítja a szőlő gyökerét. Nem érte hát váratlanul, mikor az ő kertjében is megjelent a fillokszera kutató bizottság. Ezt a bizottságot a kertgazda kalauzolta, aki felszólította a csószot, hogy vegyen magához ásót, mert kiásnak néhány szőlőtökét, hogy láthassák, megtámadta-e már a fillokszera, ez a veszedelmes féreg. A csósz előhozta az ásót, vitte is pár percig a bizottság tagjai után, de egyszer csak ledobta és indult vissza a csószház felé. A kertgazda meglepetve kérdezte, hogy miért megy vissza. Így felelt a csósz: "A puskámért, uram, mert mit érünk vele, ha kiásom ugyan a szőlő tövét, de elszalad az a cirokféreg vagy mi a nyavalya. A puskával legalább meglovom, hogy az az egy se tegyen több kárt!" A csósz azért esett ilyen nagy tévedésbe, mert nem mondták meg neki, hogy milyen nagy az a szőlőtövével élőködő féreg. Ő nagyot képzelt, legalább is olyat, mint a róka vagy borz. Mert az alföldi magyar ma is féregnek nevezi nemcsak az apró élőködőket, hanem a nagyobbajta mezei kártevőket is, mint amilyen az egér, patkány, hörsög, görény, róka, stb. Féreg itt még a farkas is, ha nem mondják is már épen toportyánféregnek.* Jó még tudni a szoboszlaiakról, hogy nemcsak a fillokszérának adtak magyar nevet, hanem a peronoszpórának is. Ezt így nevezik: fene rossz pára. Igazságuk van: az is az!

Simon István, Debrecen.

*) Ilyenforma tévedésben volt a magyar baka is a skorpió felől, mikor olasz földön járt. Mindég csak azt hallotta, hogy veszedelmes féreg a skorpió, amitől nagyon kell óvakodni, de látni nem látott még ilyet. Egyszer azonban még vitt is egyet, anélkül, hogy tudta volna. Őt darab katonakenyérrel indult el egy olasz város főutcáján s a felső kenyér tetején volt meglapulva egy skorpió. Egy szembejövő olasz ember látta s ijedten és ezt kiabálva mutogatta a bakának: "Soldato! Una scorpione!" A baka előbb el nem tudta képzelni, hogy mit kiabál ijedten az olasz. Végre, mikor meglátta a skorpiót s megértette, hogy ettől kellene félnie, mosolyogva így szólt: "Hát ez tenne csuffá egy magyar bakát?" Aztán a körmével megrecsentesítette a veszedelmes férget s betette a lyukas fogára a bagó tetejére.

PÉNTEKI KALÁCS

Magyarországi lapok szerint a szántó-vető munkások operaáriákat énekelnek a mezőn. Rögton kábelezünk Pestre, hogy kik énekelnek népdalokat. A válasz szerint már csak József főherceg és Andrássy Gyula.
(Az "Akroni Hírlap"-ból.)

A "Dongó" postája

A. B. A küldött tréfákat kidongjuk.

J. K. Amint láthatja, ez is sorra került.

Többeknek. Kérdéseikre megtalálhatják a választ a Dongóban.

D. J. Köszönet a betegekért. Nem kell annyira elkeseredni, mert lehet még szőlő lágy kenyérrrel.

B. A. Köszönet a betegekért. Bár csak sok ilyen pontos előfizetője lenne a Dongónak.

E. J. A lapot elküldtük, a tréfát kidongjuk. Köszönet a jóindulatért.

Hátralékosok. A jövő számmal 25 éves jubileumát éri meg a Dongó. Illelnek tehát beküldeni a betegeteket.

South Bend. Hát bizony nagyon megváltoztak az idők. Valamikor South Bend vezetett, most pedig ott van a legtöbb hátralékos.

A "Dongó" képviselői

ALPHA, N. J.: Varga András.
AURORA, ILL.: Fodor K. József.
AKRON, O.: Ignác István.
ALLIANCE, O.: Szabó Károly.
ALLENTOWN, PA.: Dravetz József.
BETHLEHEM, PA.: Pagáts István.
BUFFALO, N. Y.: Tóth Ferenc.
BRIDGEPORT, CONN.: Rakatzky M.
CHICAGO, ILL.: Laky Béla.
CLEVELAND, O.: Bazsó András.
COLUMBUS, O.: Mrs. M. Oláh.
DAYTON, O.: Pohl János.
DONORA, PA.: Turfa Sándor.
DUQUESNE, PA.: Sáros M. J.
FRANKLIN, N. J.: Bene András.
HOMESTEAD, PA.: Nagy József.
KULPMONT, PA.: Marosi György.
MILWAUKEE, WIS.: Beleznay F.
NEW YORK: Chetneki József.
NEW CASTLE, Pa.: Bumbulucs J.
NORTHAMPTON, Pa.: Princz Lőrinc
PHILLIPSBURG, N. J.: Németh Zoltán.
BERTH AMBOY, N. J.: Illés W. Balázs.
PITTSBURGH, PA.: Vezendy Imre.
ROEBLING, N. J.: Agócs József.
SHARON, PA.: Kuti Tamás.
SPRINGDALE, Pa.: Mrs. Jos. Magyar.
ST. CLARSVILLE, O.: Kovács János
TOLEDO, O.: Mészáros János.
TORRINGTON, Conn.: Batcho János.
TRENTON, N. J.: Rinyu György.
WINDBER, PA.: Sütő János.
LACKAWANNA, N. Y.: Iszák János
WOODBIDGE, N. J.: Gecsey Károly.

25

*esztendős JUBILEUMÁT
üli meg február hó 15-én a*

DONGÓ

*A huszonöt esztendős jubileum
alkalmából nagyszabásu*

jubileumi számot

*ad olvasóinak az esztendő
folyamán.*

*A jubileumi számot csak azok
kaphatják meg, akiknek rend-
ben van az előfizetésük.*

*A 25 éves fordulón magyar
szeretettel köszönti Amerika
magyarságát a*

DONGÓ**1060—25th St.,****Detroit :- Mich.**